

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: M.G., narozený ..., bytem ..., proti žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě ze dne 15.6.2017 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23.5.2017 č. j. MPSV-2017/101076-914/1 o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení,*

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 23.5.2017 č. j. MPSV-2017/101076-914/1 a jemu předcházející rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajská pobočka v Plzni ze dne 5.4.2017 č.j.: 88968/17/PM se **z r u š u j í** pro vady řízení a věc se **v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Řízení v této projednávané věci je upraveno soudním řádem správním (zákon č. 150/2002 Sb., dále jen *s.ř.s.*) a pro návrh je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce* a *žalovaný*. Podle § 75 odst. 1 *s.ř.s.* je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 *věta první s.ř.s.*).

Včasnou žalobou ze dne 15.6.2017 se žalobce domáhal přezkoumání *rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 23.5.2017 č.j. MPSV-2017/101076-914/1*, kterým žalovaný dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., *správní řád* (dále jen *správní řád* či *s.ř.*), zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky, Krajské pobočky v Plzni, kontaktní pracoviště Plzeň (dále jen *ÚP*) ze dne 5.4.2017 č.j. 88968/17/PM o

nepriznání příspěvku na bydlení ode dne 1.1.2017 podle zákona č. 117/1995 Sb., *o státní sociální podpoře* (dále jen **zákon**). Dne 22.2.2017 podal žalobce žádost o dávku státní sociální podpory – příspěvek na bydlení na předepsaném tiskopise, kterou žádal o přiznání dávky od 1.1.2017 a uvedl v ní, že byl v rozhodném období (4. čtvrtletí roku 2016) nájemcem bytu ve 3. patře domu na adrese Č. 2199/57, P., přičemž se jedná o adresu jeho trvalého pobytu. K žádosti za účelem prokázání nájemního vztahu k bytu žalobce předložil Smlouvu o nájmu bytu ze dne 1.12.2014 uzavřenou mezi ním a fyzickou osobou jako pronajímatelem, který je spoluvlastníkem předmětného domu, dodatek č. 1 ke Smlouvě o nájmu bytu datovaný 1.10.2016 uzavřený mezi týmiž osobami a potvrzení pronajímatele o přijetí plateb v hotovosti představujících nájemné a zálohy na služby hrazených v rozhodném období (IV. čtvrtletí 2016). Dále žalobce doložil výši svého příjmu v rozhodném období. Následně jej ÚP vyzval dne 6.3.2017 k doložení množství dalších skutečností, mimo jiného též k doložení nájemní smlouvy sepsané a podepsané všemi spoluvlastníky zapsanými v katastru nemovitostí nebo zplnomocnění pro pronajímatele, že může sepsovat a podepisovat nájemní smlouvu, dodatky k nájemní smlouvě a přijímat platby za pronajímaný byt. Žalobce poté reagoval svým podáním ze dne 20.3.2017, v němž se vyjádřil ke všem požadavkům ÚP a dále podal vysvětlení ke skutečnosti, že nemůže nájemní vztah doložit způsobem požadovaným ÚP, neboť nájemní smlouva (stejně tak i pozdější dodatek) byla uzavírána pouze s jedním ze spoluvlastníků nemovitosti, přičemž je toto v souladu s ústní dohodou spoluvlastníků o užívání společné věci, o níž byl pronajímatelem rovněž ústně informován při uzavírání smlouvy. Vzhledem k těmto skutečnostem byl žalobce přesvědčen, že nájemní vztah doložil dostatečně všemi listinami, které měl k dispozici, a jeho žádost netrpěla žádnými vadami, pro něž by mu příspěvek na bydlení neměl být přiznán. Navíc mu svědčil i fakt, že v bytě vykonává nájemní právo již dva roky, přičemž ostatními spoluvlastníky (kteří v domě bydlí) nebylo nikdy zpochybněno. Přes všechny tyto skutečnosti rozhodnutím ÚP čj. 88968/17/PM ze dne 5.4.2017 nebyl přiznán příspěvek na bydlení ode dne 1.1.2017.

Proti rozhodnutí ÚP o nepriznání příspěvku na bydlení podal žalobce odvolání k Ministerstvu práce a sociálních věcí, tj. žalovanému, který svým rozhodnutím čj. PMPSV-2017/101076-914/1 ze dne 23.5.2017 jeho odvolání zamítl a rozhodnutí ÚP potvrdil, což zdůvodnil tím, že doložená smlouva o nájmu bytu ze dne 1.12.2014 a její dodatek ze dne 1.10.2016 není pro účely příspěvku na bydlení dokladem, že byt je užíván na základě nájemní smlouvy, neboť v případě podílového spoluvlastnictví musí být správnímu orgánu pro účely příspěvku na bydlení předložena nájemní smlouva, která je sepsána s nadpoloviční většinou vlastníků, resp. s vlastníky, jejichž podíly tvoří nadpoloviční většinu. Žalobce nesouhlasil s tím, že by nájemní vztah musel být doložen pouze a právě jen způsobem, který požaduje ÚP, resp. žalovaný. Žalobce je přesvědčen, že předložil dostatek podkladů pro zjištění stavu věci, v tom případě zjištění existence nájemního vztahu, i když si byl vědom své povinnosti dostatečně doložit skutečnosti, jejichž existence je předpokladem kladného vyřízení jeho žádosti, ovšem jako nájemci mu nelze klást k tíži nemožnost předložit požadované listiny za situace, když tyto neexistují.

Žalobce byl navíc přesvědčen, že správní orgány postupovaly v jeho případě v rozporu s § 4 odst. 1 s.ř., dle něhož je povinností správního orgánu vycházet dotčeným osobám podle možností vstříc, neboť veřejná správa je službou veřejnosti. Z obsahu výzvy ÚP ze dne 6.3.2017 naopak vyplývá snaha správního orgánu co nejvíce ztížit žalobci podmínky pro získání dávky, neboť po něm vyžadoval prokázání velkého množství skutečností nad rámec zákonných požadavků (i žalovaný ve svém rozhodnutí připustil, že nad rámec zákona bylo požadováno po žalobci předložení dodatku k nájemní smlouvě, který specifikuje způsob platby nájemného a služeb). Dále dle žalobce postupovaly správní orgány v rozporu se zásadou materiální pravdy, když v případě vzniku pochybností o existenci nájemního vztahu neprovedly jím navrhované důkazy a nepřihlížely k argumentům, které uvedl jako účastník

správního řízení; mimo jiné též přihlížely pouze k výpisu z katastru nemovitostí k datu 6.3.2017, který nemůže být rozhodný pro posuzování smlouvy o nájmu uzavřené dne 1.12.2014. Závěrem žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 23.5.2017 a případně též i rozhodnutí ÚP, které mu předcházelo.

V odůvodnění *napadeného rozhodnutí ze dne 23.5.2017* žalovaný (tj. **odvolací orgán**) uvedl, že z obsahu spisu ÚP bylo zjištěno, že ÚP rozhodl podle § 61 odst. 2 zákona o nepřiznání příspěvku na bydlení žalobci ode dne 1.1.2017. V odůvodnění rozhodnutí ÚP uvedl, že účastník řízení, tj. žalobce, byl písemně vyzván, aby osvědčil rozhodné skutečnosti pro nárok na dávku mimo jiné doložením nájemní smlouvy na byt v Plzni podepsanou všemi spoluvlastníky domu nebo zplnomocnění ostatních spoluvlastníků ke správě uvedeného domu, ale výzvu neuposlechl, a proto rozhodl ÚP příspěvek na bydlení nepřiznat. Následně žalobce podal proti tomuto rozhodnutí ÚP odvolání k žalovanému, kde uvedl, že rozhodnutí nepovažuje za správné a navrhl, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí změnil tak, že se příspěvek na bydlení přiznává; jako argumenty podporující jeho odvolání uvedl, že v bytě bydlí již přes dva roky a ke skutečnosti, že nájemní smlouva byla podepsána pouze jedním ze spoluvlastníků se vyjádřil jak při ústním jednání při podání žádosti o příspěvek na bydlení, tak následně i písemně a to podáním ze dne 16.3.2017.

Z obsahu spisu ÚP žalovaný zjistil, že žalobce podal dne 22.2.2017 žádost o příspěvek na bydlení, ke které doložil smlouvu o nájmu bytu ze dne 1.12.2014 mezi odvolatelem a fyzickou osobou jako pronajímatelem, který je podílovým spoluvlastníkem předmětného domu (z jedné čtvrtiny) a dodatek č. 1 ke Smlouvě o nájmu bytu ze dne 1.12.2014 ze dne 1.10.2016. Součástí spisu byla též výzva ÚP ze dne 6.3.2017 k doložení nájemní smlouvy sepsané a podepsané všemi vlastníky zapsanými v katastru nemovitostí nebo zplnomocnění pro pronajímatele, že může sepsovat a podepisovat nájemní smlouvu, dodatky k nájemní smlouvě a přijímat platby za inkriminovaný byt. K této výzvě se žalobce vyjádřil v tom smyslu, že takové dokumenty předložit nemůže.

Nárok na příspěvek na bydlení má za splnění ostatních zákonných podmínek vlastník nebo nájemce bytu, který je v bytě hlášen k trvalému pobytu, proto součástí žádosti o příspěvek na bydlení musí být rovněž doklad o tom, že byt je užíván na základě nájemní smlouvy nebo na základě vlastnictví k nemovitosti, doklad o výši nájemného, nákladů za plnění poskytovaná s užíváním bytu a nákladů za plyn, elektřinu, vodné, stočné, odvoz odpadu a centrální vytápění. Nájem bytu je upraven v ustanoveních § 2235 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., *občanský zákoník* (dále jen **OZ**). Pokud má nemovitost více spoluvlastníků, jde o společnou věc, přičemž každý ze spoluvlastníků má určitý spoluvlastnický podíl, který je určen zlomkem; spoluvlastnický podíl tak vyjadřuje míru účasti spoluvlastníka na právech a povinnostech ke společné věci. Podle ustanovení § 1123 OZ platí, že spoluvlastník může se svým podílem nakládat podle své vůle, ovšem takové nakládání nesmí být na újmu právům ostatních spoluvlastníků. Nájem bytu je rozhodnutí o významné záležitosti a podle ustanovení § 1129 OZ k rozhodnutí o významné záležitosti týkající se společné věci, je třeba alespoň dvoutřetinové většiny hlasů spoluvlastníků. Vzhledem k těmto skutečnostem došel žalovaný k závěru, že doložená smlouva o nájmu bytu ze dne 1.12.2014 a její dodatek ze dne 1.10.2016 není pro účely příspěvku na bydlení dokladem, že byt je užíván na základě nájemní smlouvy. Nic na tomto posouzení nezměnil ani fakt, že na základě předložené nájemní smlouvy byl žalobci proveden zápis změny adresy trvalého pobytu, neboť to je relativně jednoduchý administrativní úkon s nižšími nároky na doklady.

Žalovaný sice souhlasil s námitkou žalobce, že pronajímatel nemá právo namítnout vůči nájemci neplatnost smlouvy pro nedostatek formy (§ 2237 OZ), ovšem trval na tom, že v případě podílového spoluvlastnictví, musí být správnímu orgánu pro účely příspěvku na

bydlení předložena nájemní smlouva, která je sepsaná s vlastníky, jejichž podíly tvoří nadpoloviční většinu.

Žalovaný v závěru svého rozhodnutí zopakoval, že žalobce nesplnil požadavek ÚP předložit nájemní smlouvu podepsanou fakticky všemi vlastníky inkriminovaného domu. Přes procesní pochybení ÚP proto žalovaný původní rozhodnutí potvrdil, neboť by po zrušení rozhodnutí ÚP nakonec bylo vydáno rozhodnutí meritorně stejné.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 15.5.2017 zopakoval argumentaci ÚP i svoji vlastní, přičemž došel k závěru, že ÚP v souladu se zásadou materiální pravdy požadoval údaj, kterým zákon o státní sociální podpoře podmiňuje posuzování nároku na dávku státní sociální podpory. ÚP bylo možno vytknout, že se v odůvodnění rozhodnutí nevypořádal s námitkami žalobce a ve výzvě ÚP rovněž požadoval nad rámec zákona i OZ doložit dodatek k nájemní smlouvě, který specifikuje způsob platby nájemného a služeb. Toto procesní pochybení ale nemělo vliv na skutkový stav, jak byl ÚP zjištěn, nebyl tudíž důvod rušit rozhodnutí v situaci, kdy bylo zřejmé, že správní orgán, po odstranění vytýkané vady, by vydal v novém řízení rozhodnutí v zásadě shodné. Vzhledem k tomu, že žalobce písemně prohlásil nemožným předložit nájemní smlouvu sepsanou a podepsanou všemi vlastníky zapsanými v katastru, či předložení plné moci, považoval žalovaný za bezpředmětné provádět žalobcem navrhované důkazy (výslech spolumatitelů nemovitosti a provedení místního šetření). V předmětném řízení žalobce neosvědčil rozhodnou skutečnost pro posouzení nároku na příspěvek na bydlení ode dne 1.1.2017 a byl prokazatelně upozorněn na následky při nesplnění uložené povinnosti. Správní orgán má sice vycházet účastníkům řízení vstříc, ovšem nelze tímto principem obcházet splnění zákonem daných podmínek pro přiznání výplaty sociální dávky. Žalovaný tedy v rozhodnutí uvedl skutkový stav, který byl zjištěn, zhodnotil důkazy, na jejichž podkladě dovodil své závěry, uvedl podklady pro jeho vydání a výklad právních předpisů. Postupoval tedy tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti k naplnění zásady materiální pravdy. Na základě provedených důkazů vydal žalovaný dne 23.5.2017 rozhodnutí č.j. MPSV-2017/101076-914/1, které nabylo právní moci dne 29.5.2017. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl jako nedůvodnou.

Na vyjádření žalovaného reagoval *žalobce podáním ze dne 17.8.2017*, kdy uvedl, že žalovaný své zamítavé stanovisko odůvodnil zejména tím, že „v případě podílového spoluvlastnictví, musí být správnímu orgánu pro účely příspěvku na bydlení předložena nájemní smlouva, která je sepsána s nadpoloviční většinou vlastníků, resp. s vlastníky, jejichž podíly tvoří nadpoloviční většinu“, přičemž tento požadavek opřel o § 1129 OZ, podle něhož k rozhodnutí o významné záležitosti týkající se společné věci, je třeba alespoň dvoutřetinové většiny hlasů spoluvlastníků, z čehož pak vyvodil, že „doložená smlouva o nájmu bytu ze dne 1.12.2014 a její dodatek ze dne 1.10.2016 není pro účely příspěvku na bydlení dokladem, že byt je užíván na základě nájemní smlouvy“. S tímto názorem žalobce nesouhlasil, neboť ignoruje skutečnost, že se spolumatitelé v minulosti ústně dohodli, jakým způsobem budou nemovitost užívat, tedy že každý spoluvlastník bude výlučně užívat konkrétní bytové jednotky či jiné prostory v domě s tím, že si tyto bytové jednotky bude upravovat či renovovat na své výlučné náklady a že je každý spoluvlastník oprávněn konkrétní bytové jednotky dát do užívání třetím osobám bez dalšího souhlasu ostatních spoluvlastníků s tím, že mu budou náležet i případné výnosy s tím spojené. Proto žalobce považoval předloženou smlouvu o nájmu bytu ze dne 1.12.2014 a její dodatek ze dne 1.10.2016 za dostatečný dokladem, že byt je užíván na základě nájemní smlouvy. Ze smlouvy i ostatních podkladů bylo prokázáno, že byl přenechán k užívání konkrétní byt pro zajištění bytové potřeby žalobce, který byl za toto užívání povinen platit nájemné. Žádný jiný právní důvod než „nájem bytu“ tak podle

názoru žalobce ho k užívání bytu neopravňuje, přičemž žádnou jinou nemovitost nevlastnil ani neměl v užívání. Žalobce dále uvedl, že při své argumentaci povinností vstřícnosti správního orgánu vůči účastníkům řízení rozhodně neměl na mysli, že by měl být příspěvek na bydlení přiznán při nesplnění zákonných podmínek, resp. rozhodných skutečností pro posouzení nároku na dávku. Vyjádřil ovšem přesvědčení, že zákonné podmínky splnil a rozhodné skutečnosti prokázal dostatečně. Vstřícný přístup očekával v oblasti hodnocení důkazů (vůle účastníků soukromoprávních vztahů by měla být ze strany správních orgánů respektována a uzavřená smlouva by měla být považována spíše za platnou než neplatnou), ochotě k provedení navržených důkazů v případě pochybností správního orgánu o existenci nájemního vztahu, a dále též v tom, že nemělo být kladeno k jeho tíži to, jakým způsobem měli upraveno užívání nemovitosti její spoluvlastníci, když právní vztahy mezi nimi (včetně vzájemného zplnomocňování dle požadavku žalované) nemohl z pozice nájemce nijak ovlivnit.

Žalovaný následně ve vyjádření ze dne 4.9.2017 konstatoval, že podle výpisu z katastru nemovitostí (list vlastnictví č. 1718) pro katastrální území Plzeň a obec Plzeň, platného k datu předložené žalobcem tvrzené uzavřené nájemní smlouvy, tedy 1.12.2014, i k datu uzavření dodatku č.1. k této smlouvě, tedy ke dni 1.10.2016, byli spolumajiteli výše uvedené budovy, v které se nachází nájemní byt žalobce, manželé R. z jedné ideální poloviny a Ing. S.T. z druhé ideální poloviny. Jestliže byla žalobcem předložená nájemní smlouva s dodatkem potvrzena pouze jedním z těchto spoluvlastníků, jednalo se podle našeho názoru o neplatnou smlouvu pro účely dávky státní sociální podpory podle § 24 a násl. zákona platného k datu podání žádosti o příspěvek. Žadatel nepředložil správním orgánům žádný doklad, kterým by svědčil jeho tvrzení, že se spolumajitelé dohodli mezi sebou, jakým způsobem budou nemovitost užívat. V tomto případě činil podíl každého ze spoluvlastníků ideální jednu polovinu, tudíž k uzavření platné nájemní smlouvy byl souhlas obou její esenciální náležitostí. Požadavek na doložení platně uzavřené nájemní smlouvy je přitom z hlediska zákona o státní sociální podpoře zásadní, neboť v případě příspěvku na bydlení jde o výdaj z veřejných prostředků a nárok na něj musí být prokázán podle zákonem stanovených požadavků. Správní orgán ve správním uvážení nemůže dotvářet právní předpis vstřícností, musí rozhodovat podle zákona a v jeho mezích. Pro účel příspěvku by proto musel být tvrzený souhlas spolumajitelů předložený žalobcem v písemné formě, proto žalovaný nadále trval na zamítnutí žaloby.

Obsah správního spisu zaslaného žalovaným odpovídal průběhu řízení, jak jej vylíčili žalobce i žalovaný. Rozhodnutí ÚP ze dne 5.4.2017 č.j. 88968/17/PM bylo žalobci doručeno dne 12.4.2017. Následně žalobce dne 19.4.2017 podal v zákonné lhůtě odvolání proti tomuto rozhodnutí, o něm žalovaný rozhodl dne 23.5.2017 pod č.j. MPSV-2017/101076-914/1 a toto rozhodnutí bylo doručeno žalobci 29.5.2017.

V § 24 odstavec 1-5 zákona jsou stanoveny podmínky nároku na příspěvek na bydlení takto:

1) Nárok na příspěvek na bydlení má vlastník nebo nájemce bytu, který je v bytě hlášen k trvalému pobytu, jestliže

a) jeho náklady na bydlení přesahují částku součinu rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35, a

b) součin rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35, není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení.

2) Za vlastníka bytu se považuje i vlastník nemovitosti, ve které je byt, který vlastník užívá, pokud je v něm hlášen k trvalému pobytu. Za vlastníka bytu se považuje i manžel,

který užívá byt na základě práva bydlení odvozeného od vlastnického práva druhého manžela, pokud nárok na příspěvek na bydlení neuplatňuje manžel jako vlastník bytu. Za nájemce bytu se považují oba manželé, mají-li k bytu společné nájemní právo. Za dobu trvání nájemního vztahu se pro účely nároku na příspěvek na bydlení považuje i doba od zániku členství v bytovém družstvu do uplynutí lhůty k vyklizení bytu, doba od smrti nájemce služebního bytu nebo bytu zvláštního určení do uplynutí lhůty k vyklizení tohoto bytu a doba od trvalého opuštění služebního bytu nebo bytu zvláštního určení jeho nájemcem do uplynutí lhůty k vyklizení tohoto bytu.

3) Splňuje-li podmínky nároku na příspěvek na bydlení více osob, náleží příspěvek na bydlení jen jednou, a to osobě určené na základě dohody těchto osob. Nedohodnou-li se tyto osoby, určí krajská pobočka Úřadu práce, která o příspěvku rozhoduje, které z těchto osob se příspěvek na bydlení přizná.

4) Změní-li oprávněná osoba, která je v bytě hlášena k trvalému pobytu, tento pobyt v průběhu kalendářního měsíce, přihlíží se k této změně pro účely příspěvku na bydlení až od následujícího kalendářního měsíce. To platí i v případě, že osoba společně posuzovaná, která je v bytě hlášena k trvalému pobytu, změnila tento pobyt v průběhu kalendářního měsíce nebo se stane vlastníkem nebo nájemcem tohoto bytu.

5) Bytem se pro účely tohoto zákona rozumí soubor místností nebo samostatná obytná místnost, které svým stavebně technickým uspořádáním a vybavením splňují požadavky na trvalé bydlení a jsou k tomuto účelu užívání určeny podle stavebního zákona nebo jsou zkolaudovány jako byt.

V § 68 odst. 1-3 správního řádu je stanoveno:

(1) Rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků.

(2) Ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2); účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označují názvem a sídlem. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.

(3) V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech státní sociální podpory *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez

jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

V této věci se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného. *Soud v této věci shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí ÚP jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů, resp. pro nedostatečné vysvětlení právního názoru žalovaného, což vyžaduje zásadní doplnění odůvodnění rozhodnutí a nové posouzení rozhodnutí, což způsobuje vady řízení, proto byla žaloba shledána důvodnou.* Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí, kterou zjišťuje soud ex offio, je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí, avšak v této věci byla žalobcem namítána a shledána i důvodnou.

Napadené rozhodnutí žalovaného a jemu předcházející rozhodnutí ÚP jsou fakticky nepřezkoumatelná, neboť nejsou zejména v souladu s ustanovením § 68 odst. 1-3 s.ř., v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, jelikož v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Soud napadené a předcházející rozhodnutí zrušil z procesních důvodů, proto se dále nezabýval dalšími žalobními body uplatněnými v žalobě.

Rozhodnutí ÚP soud shledal nepřezkoumatelným, jelikož v odůvodnění jsou sice uvedena příslušná ustanovení zákona i OZ, ale zejména není vysvětleno, na jakém základě není správní orgán ochoten akceptovat dlouhodobě existující nájemní smlouvu žalobce sepsanou mimo jiné na základě ústní dohody spoluvlastitelů nemovitosti, kteří díky ní mají vyjasněna svá práva a povinnosti v rámci předmětné nemovitosti, když všechny ostatní skutečnosti dokládají fakt, že pronájmem daného bytu žalobce naplňuje svou bytovou potřebu, což je základním východiskem pro přiznání příspěvku na bydlení. Dále bylo též vadou řízení, že správní orgány během rozhodování vycházeli pouze z výpisu z katastru nemovitostí ke dni 6.3.2017, což nebylo možné napravit postupem žalovaného, který soudu zaslal výpisy z katastru nemovitostí ke dni 1.12.2014 a ke dni 1.10.2016 jako součást svého vyjádření ze dne 4.9.2017, když tyto výpisy měly být již součástí spisového materiálu, jelikož vyjádření k žalobě není součástí správního řízení. Navíc nelze spravedlivě požadovat po žalobci, aby vyžadoval po spoluvlastnících předmětného bytového domu další písemná vyjádření pro potřebu ÚP, když s ohledem na délku nájemního vztahu je nepochybně známo zbývajícím spoluvlastníkům, kteří v domě také bydlí, že je žalobce nájemcem předmětného bytu a tato skutečnost jimi nebyla zpochybněna, tudíž s ní souhlasí. Navíc ÚP měl možnost se na spoluvlastníky domu obrátit sám za dané situace, což však neučinil, alespoň z obsahu spisu to není zjištěné.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti soud vyhověl žalobě a napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 23.5.2017 a i jemu předcházející rozhodnutí ÚP ze dne 5.4.2017 zrušil pro zjištěné vady řízení (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 s.ř.s.), protože rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů a také proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán (ÚP) za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisu a vyžaduje i zásadní doplnění a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), jak vyplývá z výroku I. rozsudku, když žalobní body uplatněné žalobcem byly částečně shledány důvodnými (způsob doložení nájemního vztahu požadovaného po žalobci). V dalším řízení se správní orgán bude řídit právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.

Príslušný správní orgán v této věci nejprve znovu vyhodnotí, zda dosud žalobcem předložené podklady jsou postačující pro rozhodnutí v této věci, přičemž nejdůležitější je právní posouzení nájemní smlouvy žalobce a toto její právní posouzení bude uvedeno i pro žalobce srozumitelným způsobem v odůvodnění rozhodnutí, případně se ÚP obrátí přímo na ostatní spoluvlastníky předmětné nemovitosti/domu s požadavkem, který původně směřoval vůči žalobci, který jej měl zajistit. Teprve poté, budou-li zjištěny a zajištěny všechny nezbytné podklady pro vydání nového rozhodnutí, bude vydáno nové rozhodnutí, které bude v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu (*zejména s ustanoveními § 68 odst. 1 až 3 správního řádu*) a samozřejmě i zákona o státní sociální podpoře, tedy bude obsahovat i řádné odůvodnění, z něhož bude zjitelný důvod rozhodnutí (výroku) a rovněž bude řádně uvedeno i příslušné ustanovení zákona, nejen příslušný paragraf, ale i případný odstavec či písmeno.

S ohledem na zjištění soudu bylo nejenom napadené rozhodnutí žalovaného, ale i jemu předcházející rozhodnutí ÚP, zrušeno proto, aby se celé řízení urychlilo, jelikož takto má ÚP možnost vydat co nejdříve nové rozhodnutí, které nebude obsahovat shora uvedené vady a bude jednak v souladu s příslušnými paragrafy zákona i správního řádu, ale bude srozumitelné i účastníkovi řízení, což se v této věci nestalo a to dokonce ani rozhodnutím žalovaného napadeným žalobou. Současně se soud omlouvá za délku řízení způsobenou v řízení o žalobě objektivními skutečnostmi.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, jak je uvedeno ve výroku II. rozsudku. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly ani nepožadoval náhradu nákladů řízení, proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

V Plzni dne 29. června 2018

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně